

KUNSTWANDELROUTE
slach troch akkrum
KEUNSTKUIERTOCHT

Donker Licht

2019

Voorwoord

Welkom bij de KUNSTWANDELROUTE 2019 georganiseerd door Plaatselijk Belang Akkrum-Nes.

Dit jaar zijn er in totaal 36 werken te zien waarvan 22 in het dorp en 14 op de jachthaven.

De doeken zijn verzorgd door Marten Dijkstra van Adsum!reclame en afgedrukt op een nieuw gerecycled PET-materiaal, de fotografie van de kunstwerken was in handen van Amarins Zandstra en de opmaak van deze brochure is van Kees Middendorp en Paula Leen.

De KUNSTWANDELROUTE 2019, gemarkeerd door witte voetstappen, is een ongeveer 4 kilometer aantrekkelijke tocht door het gezellige centrum van Akkrum. In het dorp hangt werk van plaatselijke kunstenaars en op de jachthaven vindt u werk van één fotograaf.

Op twee plattegronden (dorp Akkrum achterzijde brochure, en Jachthaven pagina 25) kunt u zien waar de werken precies hangen.

In de Apple App-Store of de Google Play Store kunt u de 'Akkrum.net-app' gratis downloaden. In deze app vindt u een kunstroute-button met afbeeldingen van de doeken, info hierover en een routeplanner.

Op de voorzijde ziet u werk van Siebe Boersma als een eigentijdse ode aan Akkrum/Nes en Rembrandt.

Wij wensen u heel veel plezier!!!

PS: in maart 2020 worden alle doeken geveild. De opbrengst is voor de volgende kunstwandelproute.

Koarte reaksje fan de master, Rembrandt, sels op de keunstroute: *"Ik bin ferbjustere"*

Titus, Remrandt en Saskia door Isabelle Oppel

Remco Wierda

Na een studie in Frederiksoord heb ik uiteindelijk mijn eigen bedrijf opgezet als hovenier.

Respect en oog voor de natuur om ons heen loopt als een rode draad door mijn leven. Al op jonge leeftijd werd ik me bewust van het natuurschoon en haar wonderen.

Door mijn foto's te tonen aan publiek wil ik de mensen bewust maken van alle mooie dingen van moeder natuur, waar we best met z'n allen zuinig op mogen zijn, waardoor de aarde leefbaar blijft voor alles en iedereen.

De foto is gemaakt met een EOS-400D camera.

Een onweersbui kan je flink schrik aanjagen, wegwezen dus! Maar waar veel mensen het donderend geweld de rug

toekeren en een veilig heenkomen zoeken, zoek ik naar een plek waar ik me kan focussen op dit natuurgeweld. Daar waar we in ons Friese weidelandschap een onweersbui regelmatig van verre zien aankomen, zo anders is dit in het Alpengebied. Ongelofelijk hoe een zonnige middag met hoge temperatuur als een donderslag bij heldere hemel kan omslaan in een barstens onweer. In de bergen, die als muren om je heen staan, krijg je het gevoel dat de rollende donder slagen overal om je heen zijn en dan voel je je als mens zo klein.

Dit zijn de momenten dat de natuur laat zien hoe groot zij is en hoe nietig wij.

Na vele mislukte afdruk-pogingen nu raak, 'Bliksem Piebe'!! Yess, ik heb hem!!

Isabelle Oppel

Ik ben afgestudeerd met schilderkunst en ruimtelijke vormgeving aan de kunstacademie Haarlem/Leiden.

Van origine ben ik danseres.

Ik had mijn eigen balletschool. Ballet was mijn wereld.

Nu maak ik als het ware choreografieën op hout, papier of linnendoek.

Ik schilder met acrylverf en een losse toets de vormen en kleuren van figuratief naar soms ook abstract.

Dit wordt geïnspireerd door mensen om mij heen, natuur, dans en balletvoorstellingen.

Ook blijf ik op zoek naar nieuwe wegen om uiting aan mijn gevoelens en ideeën te geven.

Dit leidt tot uiteenlopende, veelal kleurige maar ook licht-donker contrasterende kunstwerken, met een heel eigen signatuur.

De titel "Het laatste applaus" is geïnspireerd op het afsluiten van mijn ballet-carrière.

Nu in dit jaar van Rembrandt van Rijn (2019) probeer ik de licht- donker contrasten (clair-obscur) en het kleurgebruik van deze grootste kunstenaar toe te passen. Inspirerend!

Emmy Wortman

Oorspronkelijk kom ik uit Leeuwarden, maar ik woon alweer 20 jaar met veel plezier op Nes.

Sinds mijn kindertijd is tekenen en schilderen mijn grootste hobby. Het liefst schilder ik met olieverf op paneel waarbij de onderwerpen variëren.

Ik maak graag portretten, maar ook landschappen en dieren geven veel voldoening om te schilderen.

Meestal maak ik eerst een foto en gebruik die dan als uitgangspunt. Soms gebruik ik een uitsnede ervan.

Voor dit schilderij heb ik een sterk vergrote uitsnede gekozen, waardoor er een bijna abstracte vlakverdeling is ontstaan.

Het schilderij is in werkelijkheid 30 x 40 cm, olieverf op paneel.

Ik werd getroffen door de sfeer, het contrast en de geheimzinnigheid....
..... wat gebeurt hier?

Jeroen van Zijlen

Ik heb gestudeerd aan de Academie Minerva, interdisciplinair, d.w.z. autonome modevormgeving, schilderen, beeldhouwen en fotografie.

Tijdens en na mijn opleiding ben ik werkzaam geweest in de film-, theater- en operawereld als kleder, als kostuum- en decorontwerper en als stylist.

Momenteel werk ik als kok bij mijn eigen catering bedrijf en als fotograaf.

Als kunstenaar ben ik vooral op zoek naar de kwetsbare mens, bijvoorbeeld: de mens achter een 'masker', de mens in het 'wild', de mens in een groep of geënceneerd.

Ik ben in Berlijn, Station Friedrichstrasse, uitgang Georgenstrasse.

Een jongetje speelt tussen een bronzen beeldenpartij.

'Train to life/Trains to death', Twee kinderen met koffers, vol hoop, Kindertransporten Engeland 1939: 10.000 kinderen leven. Vijf kinderen teneergeslagen, koffers open, Joodse kinderen tussen 1939 en 1945 gedeporteerd en vermoord.

Een trein naar het leven, treinen naar de dood.

Buiten beeld: de ouders, leunend tegen de muur van het station, koffers om hen heen.

Het jongetje steekt af tegen de donkere silhouetten van de kinderen met koffers.

Op de achtergrond het harde kille licht op het flatgebouw.

Ab Karremans

Ik ben geboren op de Veluwe.
Met veel plezier woon ik nu al weer bijna 14 jaar in Nes.

Het schilderen doe ik als hobby.
Toen ik een zelfgemaakte ezel van mijn schoonvader erfde ben ik ermee begonnen op eigen houtje.
Later heb ik een aantal cursussen gevolgd bij kunstenaars uit Akkrum en omgeving.
Tijdens die lessen werd mij onder meer het belang van licht en donker duidelijk.
Dat probeer ik nu toe te passen in mijn schilderijen.

Het schilderen van huizen, boerderijen en schuren geeft mij de meeste voldoening.

Maar ook het maken stillevens en landschappen in het algemeen vind ik prachtig.
Begonnen met het schilderen naar de realiteit laat ik nu mijn fantasie steeds meer de vrije loop.

Ik werk het liefst met olieverf, zowel op doek als op paneel.
De kwast en paletmes zijn mijn "gereedschappen".

Symie Poppes

Ik ben ongeveer 23 jaar geleden samen met twee buurvrouwen naar schilderles gegaan. Het heeft mij toen gegrepen en nooit meer los gelaten.

Daarna heb ik nog meerdere cursussen gevolgd. Ik maak o.a. graag portretten, maar schilder ook wel abstract.

Dit portretje is geschilderd met acrylverf op een ondergrond van modeller pasta, waar ik iets reliëf mee maakt heb.

Ik heb Melle geschilderd, omdat hij zo stralend, zo lief en zo innemend is. Een zonnetje waar wij allemaal blij van worden.

Rembrandts schilderijen hebben me altijd geïnspireerd vanwege de prachtige lichtinval die hij zo mooi kon vangen in een schilderij. Het heeft mij ertoe aangezet met licht en donker te gaan werken.

Rob van der Kleij

Na mijn beeldhouw-opleiding op de kunstacademie in Utrecht, heb ik mij verdiept in verschillende bronsgiettechnieken.

Inmiddels heb ik nu meer dan 40 jaar ervaring als beeldhouwer/bronsgieter. Het maken van een beeld/reliëf is een ambachtelijk en arbeidsintensief proces.

Brons is me nu zo eigen, dat ik me daar goed in kan uitdrukken.

Ik besteed na het gieten van een beeld/reliëf, veel aandacht aan het patineren om het de juiste sfeer mee te geven.

Het hier getoonde reliëf is eveneens in brons gegoten en gepatineerd.

Patineren is het laten inwerken van verschillende chemicaliën op het brons.

Ik gebruik zowel beeldhouw- als giettechnieken.

In mijn werk spelen licht en donker een belangrijke rol. Het gaat dan niet (meer) zozeer om een tegenstelling maar over een plek/tijd/ruimte waar het Licht en Donker gelijkwaardig aan elkaar zijn en elkaar ontmoeten. De zoektocht naar Stilte

Mello Sevinga

Van jongs af aan heb ik altijd graag getekend, maar ik ben pas serieus met schilderen begonnen toen ik een paar jaar geleden met pensioen ben gegaan.

Wat schilderen betreft ben ik een autodidact, schilder figuratief en raak geïnspireerd door de natuur.

De techniek die ik hier heb toegepast is olieverf op doek.

De achtergrond van dit schilderij is tweeledig. Er zijn van die weersomstandigheden dat je aan de ene kant een dreigende onweerslucht ziet en tegelijkertijd er tegenover felle zon.

Als daar op zo'n moment een groepje kieviten tussendoor vliegt geeft dat prachtige contrasten.

Anderzijds hebben kieviten het verschrikkelijk moeilijk om zich te handhaven in het Friese weidelandschap.

Ze verkeren, net als alle weidevogels, ook figuurlijk in zwaar weer.

Overigens is de Friese identiteit daarmee ook in het geding, want:

“de Ljip is einliks ús nasjonale fûgel....”

Terptsjerke

Welgelegen

Siebe Boersma

In de vorige eeuw heb ik een docentenopleiding tekenen gevolgd en momenteel werk ik als archeologisch tekenaar op de universiteit van Groningen.

Ik houd erg van de combinatie van handmatig tekenen en digitale vormgeving.

De basis van dit werk is een potloodtekening op papier die ik gescand heb. Vervolgens heb ik de kleuren toegevoegd met behulp van grafische programma's op de computer.

Het is niet alleen de ligging tussen de meren die Akkrum zo bijzonder maakt, het zijn ook de markante gebouwen. Deze gebouwen heb ik bij elkaar gezet, zodat er een nieuw dorp ontstaat dat geheel aan het water ligt.

Dit werk heb ik gemaakt naar aanleiding van het thema 'Licht en Donker' in verband met het Rembrandtjaar.

De mooiste werken van Rembrandt vind ik zijn pentekeningen, vooral degene waar hij prachtig het licht van een kaars laat zien in een donkere ruimte.

In mijn werk heb ik gekozen voor sterren- en kunstlicht.

Cor Brouwer

Ik ben opgegroeid in Brabant en Limburg.

Door een zeil-cursus ben ik verliefd geworden op Fryslân en in 1986 ben ik naar Leeuwarden verhuisd. Ondertussen woon ik bijna 23 jaar in Akkrum.

Vroeger heb ik veel met een analoge camera gefotografeerd en zelf afgedrukt. Door gezin, werk en studie heb ik de camera jarenlang links laten liggen.

Sinds 3 jaar heb ik de digitale fotografie ontdekt en daarmee een oude liefde opnieuw opgepakt. Dit jaar ben ik met vervroegd pensioen gegaan en ga ik genieten van het buiten zijn en dingen vast te leggen.

Op 21 januari 2019 was er een totale maansverduistering, waarbij er een zogenaamde bloedmaan te zien was. Geheel tegen mijn natuur in ben ik om half vier in de ochtend opgestaan en heb deze verduistering met de camera op statief vastgelegd.

Op deze manier zijn er 6 foto's samengevoegd tot één, om zo de maansverduistering te visualiseren.

Gerrie Meeter

Het schilderij is geschilderd met acryl verf.

Ik ben inmiddels 71 jaar en geniet met volle teugen van mijn kleinkinderen. Ze zijn dan ook door mij verscheidene keren geschilderd!

Schilderen is een grote hobby van mij.

Samen met een aantal andere dames vormen we een schilderclub.

Ik heb hier het thema 'Licht en Donker' van de gouden eeuw omgezet in een eigentijdse vorm.

Mijn kleinzoon zit graag op zijn I-Pad. Door hem te observeren zag ik de gloed van het licht op zijn gezichtje. Hier ontstond bij mij het moderne idee van Rebrandtiaans lichtgebruik in een schilderij.

Jan Petersen

Ik ben in Duitsland geboren en woon nu ongeveer 14 jaar in Nederland.

Ik werk als anesthesioloog in het ziekenhuis Tjongerschans in Heerenveen en woon in Nes.

Ik ben autodidact en schilder al vanaf mijn jeugd.

Het hier afgebeelde schilderij is geschilderd met acrylverf op canvas.

Het is een motief van de haven van Akkrum, vanaf de overkant bij de recreatiehuizen met zicht op de platbodems en het gebouw van de jachtwerf Oost.

Ik heb een foto gemaakt op het moment dat het licht voor veel contrast zorgde en het gebouw dit licht opvallend reflecteerde.

Volgens mij past het heel goed bij het onderwerp 'Licht en Donker' van de Kunstwandelroute 2019.

Coopersburg

Sipke Leen

We hawwe de skilder om'e doar, dei nei dei....

Ik sjoch him stean yn syn ljochtplan:
"Goemoarn, hjoed waar om it skaad te skilderjen?"

Ik bin in kamera, dit is it 'Efterljocht',
hjoed begjint in Gouden luw.....
Hy wit noch fan neat, wylst ik in djippe
waarmte fiel fan 'dit sjen'.
In gedachte dy't liede kin nei it bepa-
lende byld.....

By my giet it krapoan alle kearen om it
sykjen nei de persoanlike observaasje:
hjir moast de relaasje mei de dynamyk
fan it ljocht sichtber wêze, it jier fan
Rembrandt.

No tink ik dat yn myn waarnimmen de
- legacy - fan ús ferneamde keunstner
altyd meispilet, hy hat op syn wize
karakteristyk foarm jaan wollen oan
wrâld en minske.

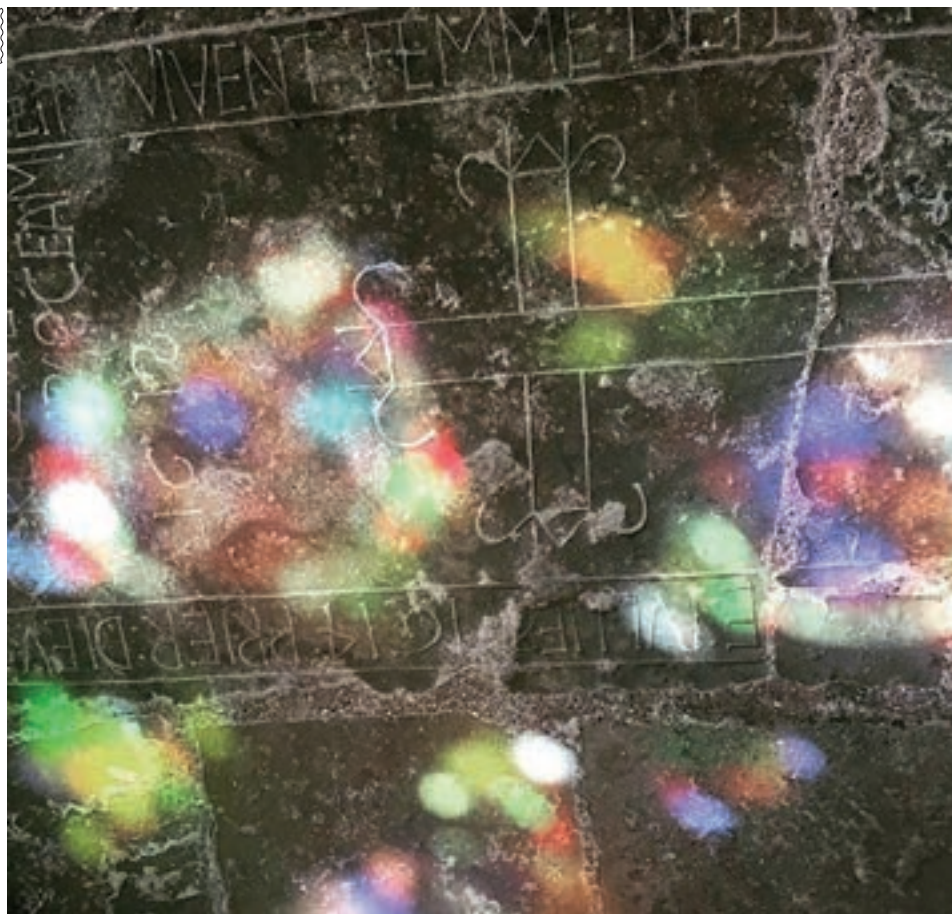
Yn myn foto sitte eleminten fan ljocht,
donker, ritme en komposysje op in ei-
gensinnige wize ferpakt.....en moast ek
in pear kear 'goed sjen'.

Hoe sit it no krekt?

Sa sjoch ik nei dit byld, en miskien in
oar ek?

It liket my fan wearde dat de omjou-
wing fan minsken (in doarp yn ús gefal)
yn'e kunde komme kin mei kreasjes
fan doarpelingen.....en soks net ien jier
mar sûnder opûnthâld.... d'r is ferlet
oan kultuer yn dizze, sa no en dan wat
anonyme wrâld.

It is moai dat hjir no yn Akkrum/Nes
in plak foar is, mei minsken dy't sa'n
karre lûke wolle: Lit de keunstroute mar
struktureel wurde!

Susan Sinnema-Koot

Ik ben geboren in Zutphen en woon nu ruim 15 jaar in Nes.

Ik ben begonnen met schilder- en tekenlessen ongeveer 20 jaar geleden toen ik nog in Amsterdam woonde.

Ik schilder intuïtief en voornamelijk grote kleurrijke abstracte schilderijen.

Ik gebruik olieverf en acrylverf in combinatie met hout en stof op linnen doek.

Graag werk ik met felle authentieke kleuren in meerdere lagen.

Dit laatste is tijdrovend omdat ik de lagen tussendoor laat drogen, maar het effect is dat de kleuren helder blijven.

Een groot aantal van mijn doeken is geïnspireerd door de Friese natuur. Ik schets dan ook graag op een afgelegen plek midden in de natuur.

Het werk dat ik hier laat zien is echter een foto, gemaakt op 14 augustus 2016 in Frankrijk, waaraan ik gelijk moest denken toen de opdracht van de kunstroute bekend werd. In de foto vind ik de tijdsgeest van Rembrandt terug, maar ook het 'Rembrandtiaanse licht'.

Het is de weerspiegeling van de glas in lood ramen van de kerk, Saint-Peré (gebouwd rond 1200) te Yonne op de kerkvloer. De weerspiegeling maakt een prachtig spel tussen licht en donker!

Denise Visser

Ik ben afgestudeerd aan de Foudgumse School voor de schilderkunst in 2017.

Verder heb ik het basisjaar gevolgd van de klassieke academie in Groningen.

Daarnaast heb ik nog twee jaar zomer-academie gevolgd in Groningen en les gehad van de schilders Eduard Frieser, Epco Cordel en Doet Boersma.

Het werk is gemaakt van olieverf op MDF-plaat.

'De boerefeint' is in zichzelf gekeerd en geconcentreerd aan het uitmesten.

Zijn ingetogenheid past bij de sfeer die de stal met de koeien oproept. Het hondje dribbelt vooruit alsof het zeggen wil: maak eens voort!

Rembrandt is altijd al mijn grote inspirator geweest. Nog voor ik aan mijn opleiding begon was ik al in de schilderkunst geïnteresseerd.

Ik ging regelmatig naar musea en dan vooral exposities van de oude meesters.

Het feit dat zij met zulke beperkte middelen zulke prachtige werken konden maken boeide en intrigeerde mij.

Vooral het effect van clair-obscur van Rembrandt en het ogenschijnlijke gemak waarmee hij zijn schilderijen maakte dwingt bij mij diep respect af.

Krompaadsbrêge

Bé Zwart

Ik ben geboren in Appingedam en woon sinds 2018 weer in Akkrum, waar ik eind jaren zestig en zeventig ook heb gewoond.

Na mijn studie verhuisde ik naar Glimmen en was ik meer dan veertig jaar werkzaam als docent Lichamelijke Opvoeding en later ook als docenten-begeleider aan een middelbare school in Groningen.

Ik ben amateurfotograaf.

Ik ben een tijd lid geweest van foto-vereniging Beeld-spraak in Haren.

Voor het digitale tijdperk ontwikkelde en drukte ik mijn zwart wit films zelf af in de DOKA.

Mijn voorkeur gaat uit naar zwart wit foto's bij het fotograferen van landschappen en sportactiviteiten. Mijn interesse in het weer is veelal terug te zien in mijn werk.

Fotografie is schrijven met licht. Rembrandt zou een meester worden in grote licht-donker-tegenstellingen. In deze foto is die tegenstelling goed te zien. De ogen leiden je naar het licht van de door de lantarenpalen verlichte huizen aan de Trigreppeel. Rembrandt zou een goed fotograaf geweest zijn.

Het voor de kunstroute gemaakte werk is een tijdopname van 15 seconden op een winteravond in januari 2019.

Bert Wedman

Ik ben een geboren en getogen Akkrumer. Sinds ik als kind een Talens plakaatverfdoos kreeg, ben ik bezig met tekenen en schilderen.

Op de basisschool werd ik door de rivieren-landschappen van Ruysdael gegrepen en vanaf die tijd heeft mijn smaak zich verder ontwikkeld. De Friese schilder Gerrit Benner is daar ook belangrijk in geweest. Sinds kort ben ik lid van Fria, de vakvereniging van beeldend kunstenaars.

Ik ben geïnspireerd door de natuur, vooral de landschappen en hun diverse verschijningsvormen bij verschillende licht-invallen. Een bijzonder licht maakt van een anders niet zo aantrekkelijk landschap een plaatje.

De toegepaste techniek voor dit werk is: acryl op hout. De verf is aangebracht met bankpasjes.

Ik schilder met acryl op verschillen ondergronden. De felle zon achter een reusachtige donkere wolk, die het hele beeld vulde, gaf een schitterde beleving van een anders niet zo bijster interessante omgeving. Hoe mooi maar ook hoe kwetsbaar. Hierbij realiseren wij ons waarschijnlijk te weinig, dat we maar één aarde hebben. De aanleiding van dit werk was een ervaring van meer dan tien jaar geleden. Het gevoel daarvan weer te geven is recent gepoogd in dit werk uit te drukken. Het staat derhalve eigenlijk helemaal los van de fysieke werkelijkheid, daar de inspiratie een tijd geleden is opgedaan.

Janna van der Meer

Ik ben freelance tekstschrjver van beroep en woon op een biologische melkveehouderij vlakbij Akkrum.

In mijn vrije tijd fotografeer ik graag en schrijf ik gedichten.

In 2017 kwam mijn poëziebundel 'Wêzen' uit bij uitgeverij Bornmeer.

Deze foto heb ik bewerkt met een filter van foto-bewerkingsprogramma 'Pixlr'.

Het witte lam tegen de donkere achtergrond drukt voor mij onschuld uit. Door het hoge, sombere geboomte lijkt het lam nietig, maar omdat het in het licht staat, krijgt het ook weer iets groots, mythisch bijna.

De associatie met Agnes, het lam Gods, dringt zich op. Het dier lijkt te communiceren met de schapen die zich links in het gras hebben neergevlijd, maar we weten natuurlijk niet waar het over gaat.

Ik vind het een intrigerende scene door de contrasten tussen licht en donker, lieflijk en dreigend, groot en klein.

Paula Leen - Kees Middendorp

Wy wenje ús hiele libben al yn Akkrum en dêrfan in hiel grut part tegearre.

Op kreatyf mêd wurkje we wol gauris mei inoar op. Beide ha we der nocht oan te boartsjen mei wurd en byld. Hjiryn stimuleare en entûsjasmeare wy inoar.

By de bylden sawol as by de wurden giet it ús faaks om it weilitten, om sa te kommen ta essinsje.

By dizze opdracht foar de keunstroute giet it oer ljocht en donker, oer Rembrandt.

Op ús wize ha wy dit tema' foarm jûn.

Miskien giet it ek oer fernuvering, oer ferlangen, oer ferwachtsjen, oer fersieren, oer fer.....

De fotograaf Erwin Olaf en de skilder Edward Hopper binne hjir ynspiraasjeboarnen.

By de foto ha we wurke mei it oanwêzige Rembrandtiaansk neoljocht.

Rens Hoekstra

Ik ben een kunstenaar uit Akkrum.
Ik heb een studie gevolgd aan de Nieuwe Akademie te Utrecht.
Later heb ik de opleiding aan de Foudgumse School gedaan bij Peter B. van Houten.
In mijn dagelijks leven organiseer ik schilderkursussen.

Als schilder maak ik veel gebruik van kleur, licht en clair-obscur. De lichaams- en de gezichtsuitdrukking van mens en dier fascineren me. Mijn geschilderde figuren zijn herkenbaar in hun emoties. De natuur in de landschappen geven meer de beleving weer dan de realiteit.

De techniek die ik toepas is: olieverf op linnen.

Ik werd getroffen door het clair-obscur effect van het licht van de laptop op het gezicht van mijn man in het schemerdonker.

Ik moest gelijk denken aan Rembrandt 's "Anatomische les van Dr. Nicolaes Tulp".

De leergierigheid van zijn 17-e eeuwse studenten hebben immers geleid tot onze moderne (medische) inzichten.

Amarins Zandstra

Ik woon in Akkrum en ben werkzaam als fotograaf. Vastgoed-fotografie is mijn werk, maar ik fotografeer ook graag personen.

Op een congres ontmoette ik de gebroeders Anker, het thema van de kunstroute Akkrum 'licht en donker' naar aanleiding van het Rembrandtjaar was net bekend.

De gebroeders Anker vertegenwoordigen de meest zware criminelen. De donkere kant van Nederland. Beide broers zijn daarentegen lichte persoonlijkheden. Volgens Hans, als hij ergens binnenkomt zeggen ze: "Daar komt het heldere licht". Ze gebruiken bij hun kwinkslagen vaak hun tweelinghumor.

De beide broers zijn opgegroeid in Akkrum, waar ze volop aanwezig zijn in het dorpsleven. Als vaandeldrager bij de fanfare, als commentatoren bij evenementen. Kortom: Akkrum en de gebroeders zijn verbonden.

Het kantoor aan de Ossekop in Leeuwarden is het vroegere geboortehuis van Saskia van Uylenburgh. De vrouw van Rembrandt van Rijn. Dit bleek een prachtige locatie voor de fotoshoot. In de vergaderruimte hangt dit portret van Rembrandt, geschilderd door Sylvester Peperkamp.

Bij de foto heb ik een 'Rembrandt belichting' toe gepast, waarbij het licht van één kant afkomstig is, de gezichten half licht, half schaduw.

Kenny Douwenga

Ik ben geboren in Heerenveen en woon nu ruim 25 jaar in Joure.

Drie jaar geleden ben ik begonnen mijn camera, die ik daarvoor alleen maar gebruikte op vakanties, wat beter te leren kennen. Ik ben toen een aantal cursussen gaan volgen. De opdrachten die daar werden gegeven dwongen me om met de camera op pad te gaan. Net dat duwtje in de rug had ik nodig.

Tot begin 2018 wist ik amper iets van straat-fotografie. Nu is het vastleggen en verzamelen van momenten op straat, de levens van volledig vreemden en unieke momenten die er maar even zijn, een soort van obsessie geworden.

Ik kan met de camera in de aanslag mijzelf volledig kwijtraken in een soort van meditatieve staat, in mezelf gekeerd, maar toch alles opmerken, alles zien. Uren door een stad lopen, rondhangen op pleintjes, stations, opgaan in de omgeving, kijken naar mensen,

hun gedrag of gewoontes, dingen waar we anders in de haast van de dag aan voorbijgaan.

Zoekend naar mensen die voorbijkomen, die zijn zoals ze zijn in combinatie met hun omgeving, een kader, achtergrond, weerspiegeling, in het licht of donker, kleuren, of iets ludieks.

Dat vastleggen, intuïtief, de spanning ervan, je schroom voor een deel verliezen en nooit vooraf weten waar je 's avonds mee thuis komt, dat is voor mij het summum van straat-fotografie.

In het licht is alles helder, op straat zie je wat je wilt zien. In het donker nemen we anders en minder, soms zelfs helemaal niet waar.

Deze serie straat-foto's laat dagelijkse taferelen zien, op zich duidelijk, net als het licht.

Maar zien we wat we zien?

Er is meer.

Een reflectie, verbeelding, fictie, een verhaal, een donkere kant.

A

closer look

B

stripes

C

Maik at Starbucks in camouflage

D

aapjes kijken, maar dan anders

E

mind your step

F

human & machine

G

go with the flow

sunglasses & crosswalk

I

a shark behind me?, haha

faces on the wall

K

eyes

L

fancy haircuts

M

the Nose

N

alien

KEUNSTKUIERTOCHT

